

Det dreier sig nemlig om, hvad der vil være at gjøre, naar en Eigningscommission ikke har villet bøde sig for Overkattecommissionens Kjendelse. Ligesaaltdt som jeg kan erkjende, at den ærede Forslagsstiller har Ret i at betegne Lovforslagets Bestemmelse som en tredje Instants, ligesaaltdt troer jeg, at Bestemmelsen kan undværes. Forholdet vil omtrent være ansløgt med det Forhold, at en Dom bestemmer, at denne eller hin Ting bliver at afgjøre ved uwillige Mænds Skjøn, og man kan ikke kalde et saadant Skjøn af uwillige Mænd for en tredje Instants, men det er en integrerende Del af den anden Instants Dom. Naar Spørgsmaalet kommer til at ligge for saaledes, at Overkattecommissionen skjøner, at Eigningscommissionens Ansættelse ikke kan tages for god, men at den i det Hele taget er f. Ex. for lav, kan man ikke gjøre den Fordring til Overkattecommissionen, at den i et saadant Tilfælde selv skal lægge Eigningen og derved passe det indbyrdes Forhold imellem de forskjellige Skatteydere. Det er en Fordring, der efter min Formening ikke med Billighed kan stilles hverken ligeoverfor de Mænds Ansvar, der skulle gjøre det, eller ligeoverfor Spørgsmaalet om Beføstningen eller ligeoverfor dem, over hvem det skal gaae ud. Dertil maa man ganske vist sætte en Magt til at faae Spørgsmaalet afgjort, men man bør indrette denne Myndighed saaledes, at den er istand til at kunne tage alle de Hensyn, som maae tages, for overhovedet at faae en forstandig og rigtig Skatteligning ud. Derfor maa jeg for mit Bedkommende modsætte mig Underdringsforslaget under Nr. 37. Jeg troer, at den omhandlede Bestemmelse er en nødvendig Bestanddeel af det hele System, for at man kan komme tilende med enhver Skatteligning.

Sylv. Jørgensen: Jeg vil endnu, inden Forhandlingerne sluttet, sige et Par Ord deels i Anledning af, hvad der er fremført af den ærede Ordfører, og deels i Anledning af, hvad vi have hørt af den ærede Finansminister. Naar den ærede Ordfører med Hensyn til Forslaget under Nr. 42, som gaaer ud paa, at Loven kun skal gjælde for to Skatte-

ligninger, ansøgte, at dette slet ikke kunde betragtes som eensbetydende med Revision, ja endog udtalte, at det slet ikke var sagt, enten naar Loven skulde bruges, eller om den overhovedet skulde bruges, saa kan jeg ikke forstaae dette, da den første Paragraph af Loven begynder saaledes: „Naar det ved Lov er bestemt, at Indkomstskat skal udredes, med hvilken Procent dette skal ske osv.“, og slutter med at sige: „bliver Skatten at udskrive og indkræve efter Reglerne i denne Lov.“ Jeg kan ikke forstaae Andet, end at det er Meningen med Loven, at den har en saa stor og almindelig Betydning, at Lovgivningsmagten, idet den vedtager den, siger: Naar en saadan Skat overhovedet skal udskrives, skal det ske efter Reglerne i denne Lov. Den ærede Ordfører har ganske vist Ret i, at der er Forskel paa, om man siger, at Loven skal ophøre efter to Skatteligningers Forløb, eller man siger, at den skal revideres — det vil sige: gennemsees og rettes — efter en vis Tids Forløb; men der er ogsaa stor Forskel paa denne Lov og de Love, som almindelig revideres, idet disse — det gjælder ialfald de fleste — have været prøvede i Livet i meget lang Tid, hvorefter denne Lov med Hensyn til sit Grundprincip er noget aldeles Nyt. Det er netop dette, som jeg troer kan tale for den Anskuelse, at, medens det ærede Medlem f. Ex. anseer det for rigtig, at andre Love gennemsees og rettes efter visse Mars Forløb, maa det gjælde saa meget stærkere om denne Lov, at den kun gjælder for en vis Tid. — Hvad den ærede Ordfører udtalte imod, hvad jeg havde sagt til Forsvar for mit Underdringsforslag, forekom mig ikke ganske at ramme, hvad jeg havde sagt. Den ærede Ordfører sagde, at en 4—5 Rd. til en Skattecommission for en saadan Forretning vilde Enkelte af dem endogfaa betaffe sig for (Ordføreren: Det sagde jeg ikke!) — ja det var dog saa omtrent. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ikke vilde have Beløbet fordeelt paa denne Maade, men dertilmod saaledes, at det i Særdeleshed skulde være et Bederlag for Uærlighed og Udgifter for den Mand eller de Mænd, som især havde Arbejde med Indtægtsansættelsen, og særligt havde jeg tænkt mig dette i de Tilfælde, hvor de